

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní Mgr. Lucií Vítkovou v právní věci žalobce: **Ing. L. D.** nar. [redacted], zast. JUDr. Bc. Michalem Březovjákem, advokátem, AL Zlín, Školní 3362/11, proti žalované: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti** se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, o **zadostiučinění za nemajetkovou újmu dle zákona č. 82/98 Sb.,**

t a k t o :

- I. **Zamítá se** žaloba, že usnesením Policie ČR Krajského ředitelství policie Zlínského kraje Územního odboru Kroměříž, Oddělení hospodářské kriminality ze dne [redacted], č.j. [redacted] o zahájení trestního stíhání byla porušena základní práva žalobce na zachování jeho osobní cti a dobré pověsti garantovaná článkem 10 odst. 1 LZPS.
- II. **Zamítá se** žaloba, aby žalovaný byl povinen zaplatit žalobci za vzniklou nemajetkovou újmu zadostiučinění ve výši 20.000,- Kč.
- III. Žalobce je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 1.500,- Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal po žalované zadostiučinění za nemajetkovou újmu dle zákona č. 82/98 Sb. ve finanční výši 20 tis. Kč a dále konstatování, že usnesením Policie ČR, Krajského ředitelství policie Zlínského kraje, územního odboru Kroměříž ze dne [redacted]

o zahájení trestního stíhání bylo porušeno základní právo žalobce na zachování jeho osobní cti a dobré pověsti garantované článkem 10 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. V žalobě žalobce uváděl, že byl na základě usnesení Policie ČR z [redacted], vydaného pod číslem jednacím [redacted], Krajského ředitelství policie Zlínského kraje, územního odboru Kroměříž, oddělení hospodářské kriminality, obviněn ze spáchání přečinu podvodu podle § 209 odst. 1, 3 trestního zákoníku, za který mu hrozilo uložení trestu odnětí svobody v trvání 1 až 5 let. Uváděl, že shora uvedené usnesení bylo zrušeno, a to ke stížnosti žalobce, nicméně dne [redacted] bylo vydáno nové usnesení o zahájení trestního stíhání, na základě kterého následně probíhalo trestní řízení vedené proti žalobci, když toto trestní řízení skončilo 15.5.2014 rozsudkem Okresního soudu v Kroměříži, kterým byl žalobce obžaloby podle § 226 písm. b) trestního zákoníku zproštěn. Žalobce uváděl, že usnesením z [redacted] bylo zamítnuto odvolání podané státním zástupcem, tedy zprůstující rozsudek nabyl právní moci tohoto dne. Z titulu nezákonného rozhodnutí uvedeného shora citovaným usnesením o zahájení trestního stíhání žalobce touto žalobou požadoval náhradu nemajetkové újmy dle zákona č. 82/98 Sb., neboť nesouhlasil s vyřízením nároku u žalované, která při shledání odpovědnostního titulu, příčinné souvislosti a vzniku a výše škody pouze konstatovala, že v předmětném trestním řízení bylo vydáno nezákonné rozhodnutí, avšak neposkytla žalobci žádné finanční zadostiučinění. Toto konstatování potom žalobce považoval jako nepřiměřené daným skutečností. Žalobce shrnul, že trestní stíhání skončilo po cca roce a půl zprůstujícím rozsudkem, je zde tedy dán odpovědnostní titul dle zákona č. 82/98 Sb., uváděl potom nemajetkovou újmu, která vznikla v jednotlivých osobnostních sférách žalobce, a to jednak zásah do osobní cti žalobce a jeho dobré pověsti zaručený článkem 10 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, když uváděl, že mimo jiné se o běžícím trestním řízení dozvěděli kromě nejbližší rodiny a známých žalobce i jeho kolegové, tedy [redacted], které orgány činné v trestním řízení vyslyšely jako svědky v oblasti podnikání žalobce. Žalobce uváděl ve svých skutkových tvrzeních, že tito odmítli následně s žalobcem jakkoli spolupracovat, a i přes presumpci nevinoty samotné trestní stíhání označovalo žalobce v očích jiných [redacted] jako [redacted], který se nažil podvést svého klienta. Dále uváděl zásahy do soukromého a rodinného života, když musel po dobu roku a půl čelit obvinění ze spáchání trestného činu podvodu s tím, že důvěra jeho klientů byla nezákonným trestním stíháním minimálně výrazně ohrožena. Uváděl dále porušení práva zaručeného čl. 8 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, když sporoval podmínky stanovené § 160 odst. 1 trestního řádu, které by snad neměly být naplněny, neboť uváděl, že zjištěné skutečnosti nenasvědčovaly, ani nemohly nasvědčovat tomu, že by jednání žalobce naplňovalo skutkovou podstatu trestného činu podvodu. Žalobce potom shrnul, že mu byl kladen za vinu poměrně závažný trestný čin, za který mu hrozil trest odnětí svobody v trvání 1 – 5 let, trestní stíhání trvalo po nepřiměřeně dlouhou dobu, žalobce nebyl v minulosti nikdy dříve trestně stíhán a poukazoval především na ztrátu důvěry jeho zákazníků a ohrožení jeho podnikatelské činnosti, potažmo ztrátu živobytí.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby v plném rozsahu, nespornou skutečností učinila, že žalobce u ní 8.12.2014 uplatnil nárok na poskytnutí náhrady újmy ve výši 128.598,00 Kč včetně nároku na náhradu nemajetkové újmy v částce 80 tis. Kč dle zákona č. 82/98 Sb. z titulu nezákonného rozhodnutí v řízení vedeném před Okresním soudem v Kroměříži pod sp.zn. [redacted]. Žalovaná dále učinila nesporným, že k projednání žádosti žalobce došlo 3.8.2015, žalovaná nároku na náhradu majetkové újmy nevyhověla, u nemajetkové újmy za trestní stíhání potom považovala za dostačující omluvu. Žalovaná zrekapitulovala běh daného trestního řízení s tím, že uváděla, že první usnesení o zahájení trestního stíhání z [redacted] bylo zrušeno po 1 měsíci [redacted], kdy věc byla vrácena policejnímu orgánu, nové trestní stíhání bylo potom opětovně zahájeno usnesením z [redacted], a skončilo pravomocným

rozsudkem, který nabyl právní moci [redacted], kterým byl obžalovaný zproštěn obžaloby dle § 216 písm. b) trestního řádu. Žalovaná konstatovala vydání nezákonného rozhodnutí ve smyslu § 8 odst. 1 zákona č. 82/98 Sb. v dané věci, s ohledem na běh trestního řízení a specifika konkrétního trestního řízení potom uvedla, že konstatování a vyslovená omluva je v daném případě dostačujícím zadostiučiněním vzniklé nemajetkové újmy. Rekapitulovala, že řízení nebylo déle trvajícím, trvalo jeden rok a 1 měsíc, zásahy do osobnostní sféry žalobce netvrdil v intenzitě takové, aby bylo Ministerstvo spravedlnosti nuceno přistoupit k poskytnutí finančního zadostiučinění, taktéž tvrzení o zásazích do osobní cti a dobré pověsti, sociální a pracovní sféry, byla uvedena pouze v obecné rovině. Na svém stanovisku proto setrvala a žádá zamítnout žalobu.

Mezi účastníky bylo učiněno nesporným uplatnění žádosti žalobce na náhradu nemajetkové újmy ve výši 20 tis. Kč v souvislosti s nezákonným rozhodnutím vydaným Okresním soudem Kroměříž pod sp.zn. [redacted] u žalované, a dále projednání nároku žalobce žalovanou, konstatace omluvy při shledání odpovědnostní titulu nezákonného rozhodnutí.

Mezi účastníky zůstala sporná forma zadostiučinění, když žalobce trval na finančním zadostiučinění požadovaném v penězích.

Soud provedl dokazování podstatným obsahem spisu Okresního soudu Kroměříž sp.zn. [redacted] ze kterého má za prokázáno, konkrétně z usnesení z [redacted], že tímto usnesením Policie ČR, Krajského ředitelství policie Zlínského kraje, Územního odboru Kroměříž, oddělení hospodářské kriminality, pod č.j. [redacted] - PZO, bylo zahájeno trestní stíhání žalobce, z kopie doručky má soud za prokázáno, že toto rozhodnutí bylo žalobci doručeno [redacted]. Ze stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání doručované Policii ČR [redacted] má soud za prokázáno, že žalobce podal opravný prostředek do tohoto rozhodnutí, z usnesení z [redacted] č.j. [redacted] vydaného Okresním státním zastupitelstvím v Kroměříži má soud za prokázáno, že bylo rozhodnuto ke stížnosti L [redacted] D [redacted] o zrušení usnesení policejního orgánu ohledně sdělení obvinění a dále bylo policejnímu orgánu uloženo, aby ve věci znovu jednal a rozhodl. Z obžaloby podané Okresním státním zastupitelstvím v Kroměříži k Okresnímu soudu Kroměříži, sp.zn. [redacted] ze dne [redacted] má soud za prokázáno, že proti žalobci byla podána obžaloba pro spáchání přečinu podvodu podle § 209 odst. 1, 3 trestního zákoníku, rozsah dokazování v dané trestní věci má potom soud za prokázáno z protokolu o hlavním líčení z [redacted], kdy bylo přistoupeno k výslechu obžalovaného, výslechu svědka V [redacted] Š [redacted], S [redacted] G [redacted]. Z protokolu o hlavním líčení z [redacted] má soud za prokázáno, že došlo k výslechu svědkyně V [redacted] T [redacted] z protokolu o hlavním líčení z 3.2.2014 má soud za prokázáno, že zde došlo k výslechu svědků V [redacted] Š [redacted] P [redacted] Z [redacted] T [redacted] P [redacted], a z protokolu o hlavním líčení ze [redacted] má soud za prokázáno, že zde došlo k výslechu svědka P [redacted] G [redacted] a V [redacted] H [redacted] z protokolu o hlavním líčení z [redacted] má soud za prokázáno, že došlo ke čtení listinných důkazů, z protokolu o hlavním líčení z [redacted] má soud za prokázáno, že došlo k opětovnému výslechu svědka S [redacted] G [redacted] a v rámci tohoto hlavního líčení byl vynesena zprošťující rozsudek. Z rozsudku č.j. [redacted] - [redacted] má soud za prokázáno, že tento nabyl právní moci [redacted]. Z úředního záznamu o podaném vysvětlení V [redacted] T [redacted] ze [redacted] má soud za prokázáno, že šlo o výslech OSVČ v realitní kanceláři [redacted], z úředního záznamu o podaném vysvětlení z [redacted] [redacted] P [redacted] Z [redacted] z úředního záznamu o podaném vysvětlení z [redacted] T [redacted] P [redacted] a z úředního záznamu o podaném vysvětlení L [redacted] M [redacted] ze [redacted] má soud za prokázáno, že byl proveden úřední záznam a byli vyslýcháni spolupracovníci

žalobce. Z protokolu o výsledku obviněného I. D. má soud za prokázáno, že tento již v počátku uváděl, že dostal souhlas ke zprostředkování prodeje bytu pana Š. na základě e-mailové zprávy, obvinění potom odmítal.

Z účastnického výsledku Ing. I. D. má soud za prokázáno, že tento se vyjadřoval k celému trestnímu řízení, uváděl, že byl pod tlakem po celou dobu trvání trestního řízení po dobu jednoho a půl roku a vše se řešilo, čekal jak to dopadne. Uváděl, že celkově trestní řízení mu nedělalo dobře, neboť od věděl, že tito o trestním řízení jeho osoby vědí, musel před ně předstoupit a vysvětlovat oč běží a obeznámit je o celé trestní věci. Uváděl, že dosud trvá na své nevině, když se omylem do trestního řízení dostal a rehabilitace jeho dobrého jména je zřejmě nenávratně pryč. Ke své činnosti uváděl, že se vždy choval jako dobrý hospodář, když toto mělo i vliv na společnost kterou následně měl zakoupenou v licenci. Poukazoval na provedené dokazování svědky, dané kanceláře v průběhu trestního řízení, a postoj firmy, která mu dávala najevo jeho trestní řízení v průběhu e-mailové komunikace. Uváděl, že se domnívá, že celá tato kauza se dotkla i samotné kanceláře. Taktéž uváděl, že věří tomu, že se našel někdo z klientů, kteří si případně vybrali společnost jinou, ale konkrétní případ nedovedl uvést. Pokud byl tázan na dopady do finanční sféry, uváděl, že k těmto dopadům nikterak nedošlo, pouze uváděl stres v rámci vedení trestního řízení, a následnou operaci, které se musel podrobit a rehabilitace, které musel absolvovat. Uváděl, že zásah do dobrého jména jeho osoby se těžko napravuje, rehabilitace již do budoucna být stoprocentní nemusí, uváděl konkurenci obdobných podnikatelů ve sféře podnikání, a to silnou konkurenci v podobě pouze v Kroměříži. Následně uváděl, že jeho zisk šel dolů za období po zahájení trestního stíhání, za první rok asi o 40 %, následně má až o 60 % nižší příjmy, pokud jde o srovnání roku 2015 a 2012. V minulosti nikdy nebyl soudně stíhán, byl bezúhonným člověkem. Dále žalobce uvedl na dotaz žalované, že u předmětné kanceláře již nepracuje, avšak pracuje stále v činnosti u jiné kanceláře. Z této kanceláře potom odcházel v průběhu vedení jeho trestního řízení a to z vlastního rozhodnutí. Pokud byl tázan na případné reakce okolí, nejbližší rodiny, žalobce uváděl, že žádná reakce od rodiny zde nikterak negativní nebyla. Žalobce se pouze domníval, že má určitý cejch, klienti, pokud zaslechnou informace o vedení trestního řízení, mohou vyhledat konkurenci.

Z výsledku svědkyně E. D. žalobce, má soud za prokázáno, že tato k vedení trestního řízení uváděla, že se o něm dozvěděla v roce 2013 z předvolání na policii, následně jí vysvětlil, oč jde. Uváděla, že v této době již byli obávala se co dál bude, neměli žádné zkušenosti s vedením trestního řízení. U se projevovala nervozita, stres, uzavřenost, začaly hádky a byl tu obecný strach z budoucnosti. Uváděla, že v té době byla na mateřské dovolené a měla strach i po finanční stránce, neboť byl jediným živitelem rodiny. Následně uváděla zdravotní komplikace u konkrétně problémy které byly umocňovány stresem a obavami z budoucnosti. Ke zdravotním potížím uváděla, že bral od bolesti léky, byl i u lékaře, ale uvedla, že již v minulosti, před vedením trestního stíhání, byl léčen a na operaci byl ještě dříve, před manželstvím. Pokud byla tážána na případný pokles příjmů, uvedla, že se projevil pokles příjmů s vedením trestního řízení, neboť nebyla klientela, tuto skutečnost však uváděla, že pouze dovozuje z poklesu klientů. Nedovedla však nalézt příčinnou souvislost mezi vedením trestního řízení a případným poklesem klientů. Uváděla dále k dotazu, že nebyly žádné konkrétní plány, které by v důsledku vedení trestního řízení následně nemohli realizovat. Uváděla však, že v průběhu vedení trestního řízení byla na mateřské dovolené a již v průběhu mateřské dovolené věděla, že nebude mít následně možný nástup do původního zaměstnání, že jí bude dána výpověď. Dovožovala potom, že celé vedení trestního řízení mohlo mít vliv i

na nezletilé děti, neboť se [redacted] často hádali, především uváděla velký stres v rodině, nespavost [redacted]. Pokud byla tázána na ostatní vztahy v rodině, či v širším okolí uváděla, že souedi nikterak o trestním stíhání jejího [redacted] nevěděli, [redacted] nikdy nikomu nic neříkal.

Soud zamítal návrhy na doplnění dokazování daňovými příznámi žalobce za rok 2009 – 2015 a předvoláním svědků pro prokázání poklesu příjmů, kteří byli vyslyšáni v rámci trestního řízení, konkrétně svědků P [redacted] Z [redacted], T [redacted] P [redacted] L [redacted] M [redacted]. Zdejší soud uvádí, že pro nadbytečnost listinné důkazy včetně výsledků svědků neprováděl, neboť se jeví s ohledem na požadovaný nárok, jeho výši a provedené dokazování nevhodným. Žalobce žádá zadostiučinění za nemajetkovou újmu, nikoli újmu majetkovou spočívající v ušlém zisku, s ohledem potom na charakter podnikání a taktéž podnikatelskou sféru, ze které žalobce však nebyl nucen odejít a trvale v ní setrvává, pak soud uvádí, že tyto důkazy by nikterak nemohly být přínosem k prokázání nároku žalobce.

Podle § 1 zákona č. 82/98 Sb. stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.

Podle § 3 odst. 1 stát odpovídá za škodu, kterou způsobily: a) státní orgány, b) právnické a fyzické osoby při výkonu státní správy, která jim byla svěřena zákonem, nebo na základě zákona, c) orgány územních samosprávních celků.

Podle § 5 zákona č. 82/98 Sb. stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena: a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního, nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem.

Podle § 8 odst. 1 nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno, nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

Podle § 31a zákona č. 82/98 Sb. bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.

Na základě provedeného dokazování a právního hodnocení věci za situace, kdy žalovaná nesporeovala odpovědnostní titul, a který byl taktéž prokázán provedeným dokazováním spisem Okresního soudu v Kroměříži sp.zn. [redacted] tedy bylo shledáno nezákonné rozhodnutí spočívající v usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce z [redacted], následně zrušené rozhodnutím z [redacted] a usnesení o zahájení trestního stíhání z [redacted], následně vedené trestní řízení a zproštění žalobce rozsudkem Okresního soudu v Kroměříži s právní mocí [redacted], soud uvádí, že se především v daném řízení zabýval intenzitou jednotlivých zásahů do osobnostních sfér žalobce a skutečností, zda je třeba tyto zásahy finančně odškodnit, jak žalobce požadoval. Bylo totiž učiněno nesporným, že žalovaná v rámci předběžného projednání nároku a kumulativním splnění podmínek dle zákona č. 82/98 Sb. vyslovila žalobci omluvu a konstatovala existenci odpovědnostního titulu. Žalobce však tuto

formu zadostiučinění nepřijal a měl za to, že je nepřiměřenou. Soud ke zvážení těchto skutečností prováděl dokazování obsahem spisu Okresního soudu v Kroměříži sp.zn. [REDAKCE] ze kterého vyplynulo dvakrát zahájení trestního stíhání proti žalobci pro přečin podvodu, taktéž má soud za prokázáno, že žalobce byl do té doby osobou bezúhonnou, nikterak netrestanou. K prokázání negativních dopadů a zásahů do osobní cti, pověsti, soukromého života a života rodinného, případně života profesního, potom soud prováděl dokazování jednak účastnickou výpovědí samotného žalobce a taktéž svědeckou výpovědí jeho [REDAKCE]. Z provedených výpovědí však nevyplývaly žádné konkrétní zásahy do jednotlivých sfér žalobce, které popisoval v žalobě, neboť intenzitu, ani jednotlivé zásahy nikterak účastník, ani svědkyně neprokázali. I přes výzvu danou žalobci k doplnění těchto skutkových tvrzení, případně navržení důkazů, žalobce především poukazoval na trestní spis, ze kterého soud samozřejmě vycházel, ve své výpovědi účastnické potom jednotlivé zásahy do osobní sféry nikterak nevysvětlil a nedotvrdil, vše zůstalo pouze v domněnkách žalobce. Pokud jde o zásahy do profesního života, zde se pouze domníval, že mohlo dojít k případnému poklesu ztráty a důvěryhodnosti žalobce, avšak nevěděl o žádných klientech, kteří by se od něj odvrátili v příčinné souvislosti s vedením trestního řízení proti žalobci, neuvedl ani žádné problémy ve vztazích v rodině, v sousedských vztazích apod. Pouze obecně se vyjadřoval k tomu, že [REDAKCE] společnost, pro kterou pracoval, se na něj dívala jinak, avšak tuto skutečnost nedovedl nikterak dotvrdit a prokázat. Ani [REDAKCE] žalobce ve své svědecké výpovědi nikterak zásahy do jednotlivých sfér neprokázala. Uváděla pouze hádky mezi manžely, stres po dobu vedení trestního řízení, avšak pokud jde o zdravotní problémy, které žalobce uváděl, a to [REDAKCE] uvedla, že tyto měl [REDAKCE] ještě před vedením trestního řízení, se zády byl i operován ještě před uzavřením jejich manželství, tedy tyto zdravotní problémy nelze klást do příčinné souvislosti s vedením trestního řízení, ani nebyly nikterak dále prokázány případné komplikace. Pokud jde o sousedské vztahy, uváděla, že sousedé ani o vedení trestního řízení jejího manžela nevěděli, nikterak se nevyjadřovala ani širší rodina. Pokud jde o pokles příjmů, pouze uváděla, že má zato, že mohlo dojít k poklesu příjmů s tím, že nebyla klientela, avšak tuto skutečnost nedovedla nikterak prokázat, ani prokázat příčinnou souvislost s vedením trestního řízení. Soud proto uvádí, že z těchto obecných pojmů, když realitní činnost obecně je činností, která je v čase a místě velmi proměnlivá, a za situace, kdy účastník ani svědkyně nedovedli nikterak prokázat příčinnou souvislost mezi vedením trestního řízení a skutečným poklesem příjmů, soud zamítl i návrhy na doplnění dokazování daňovými přiznáními, které by tuto příčinnou souvislost nemohly nikterak potvrdit. Jak potom uvedl sám žalobce, jako [REDAKCE] stále funguje, a to za situace, kdy dokonce v průběhu trestního řízení sám ze své vůle změnil [REDAKCE] [REDAKCE], pro kterou pracuje, a u této nadále funguje jako [REDAKCE] i v současné době. Je tedy zřejmé, že tvrzené zásahy do profesní sféry se nikterak nemohly výrazně projevit, neboť za situace, kdyby tyto se projevíly způsobem, které žalobce popisoval, zřejmě by nemohl dále [REDAKCE] činnost vykonávat a způsob obživy by musel volit jiný. S ohledem i na délku trvajících trestního řízení, které trvalo, pokud jde o první usnesení o zahájení trestního stíhání, pouze jeden měsíc, od [REDAKCE] do [REDAKCE], kdy došlo ke zrušení původního usnesení a následně po dobu jednoho roku a jednoho měsíce od [REDAKCE] do právní moci zprošťujícího rozhodnutí [REDAKCE], soud uvádí, že řízení nebylo déle trvajícím. Z úkonů soudu potom vyplynula plynulost daného řízení a jak bylo již hodnoceno shora, žádné zásadní zásahy do jednotlivých sfér života žalobce nedotvrdil. Za této situace potom soud uvádí, že shledal formu konstatování porušení práva a omluvu vyslovenou žalovanou v rámci předběžného projednání nároku za dostačující, neboť pouze ve výjimečných případech dle judikatury Nejvyššího soudu ČR je možné přistoupit k odškodnění finančnímu, a to za situace, kdy by samotná konstatace a omluva nebyly zadostiučiněním přiměřeným. Tuto skutečnost však soud v daném projednávaném případě neshledal. Za této situace proto pod výroky I. a II. žalobu

zanítal, když nad rámec shora uvedeného uvádí, že žádaný žalobní petit pod výrokem I. je nadbytečným s ohledem na již vyslovenou konstataci a omluvu žalovanou, kdy v této konstataci je obsažena existence odpovědnostního titulu a její uznání samotnou žalovanou.

Pod výrokem III. soud rozhodoval o náhradě nákladů řízení, kdy dle ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř. uložil povinnost neúspěšnému žalobci uhradit žalované náhradu nákladů řízení za 5 režijních úkonů á 300,00 Kč, a to 2x příprava, 2x účast u ústního jednání a jednou vyjádření se k žalobě, dle ustanovení § 151 odst. 3 o.s.ř., a Nálezu Ústavního soudu sp.zn. Pl.ÚS 39/2013.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího ve třech vyhotoveních.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze navrhnout jeho výkon soudem, či nařízení exekuce.

V Praze dne 16. srpna 2016

Mgr. Lucie Vítková, v.r.
soudkyně

Za správnost: Risová